

med 25 og 30 pct. Det er jo det, jeg mener vil ske som følge af forslaget; men jeg kunne forstå på den debat, vi havde under forespørgselsdebatten, at det var Danmark, der havde gevinst af rigsfællesskabet, og så må levestandarden jo ligefrem stige i Færøerne. Så der er ingen sammenhæng i det, hr. Óli Breckmann siger.

Jeg kan henholde mig til det, statsministeren har sagt og givet udtryk for. Jeg tror på, på baggrund af beregninger, at hvis man lod rigsfællesskabet ophøre ganske brat, ja, så ville den færøske levestandard falde og være på niveau med Skotland eller Portugal, men det er jo ikke uland eller lande, hvor folk sulter, så det er ikke nogen katastrofe.

Og så til allersidst: Jeg mener selvfølgelig, at det her forslag er det rigtige, når vi er kommet så langt ud, som vi er, på grund af den færøske komedie. Efterhånden får ting jo konsekvenser, og der er ikke nogen i Folketinget, der har givet udtryk for, at vi skal holde på Færøerne. Det meget store flertal i Folketinget har givet udtryk for, at Færøerne bestemmer selv.

Jeg har givet udtryk for – nogle siger, at jeg vil smide Færøerne ud, det vil jeg ikke sige – at vi fra dansk side skal tage initiativ til at bringe tingene til ophør.

Jeg har ikke hørt nogen sige, at de vil holde på Færøerne. Det er i hvert fald en helt klar konklusion af den debat, vi har haft her i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg har ellers ikke noget ønske om at forlænge den her debat. Jeg synes, den har været rigelig lang. Men jeg bliver altså nødt til at sige til hr. Frank Dahlgaard, at jeg simpelt hen synes, at det er uværdigt under et så alvorligt spørgsmål, som vi drøfter nu, bare at henholde sig til, at den, der tier, samtykker.

Den færøske befolkning er ikke blevet spurgt og bliver det sandsynligvis heller ikke i nærmeste fremtid, som det ellers var planen. Og det er den eneste mulighed, den færøske befolkning har for at signalere til Danmark, at den ønsker løsrivelse, eller at den ikke ønsker løsrivelse.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det virker på mig, som om forslagsstilleren ønsker at føre en krig mellem Færøerne og Danmark.

Jeg har nogle gange beklaget, at der er så mange folk her, som ser på færinger som en

slags tiggere, der lever af de danske skattepenge. Det har gjort mig meget ked af det. Og det er noget, som har forstærket mit ønske om, at vi i hvert fald burde aftrappe bloktilskuddet så meget, som vi overhovedet kan overkomme i første omgang, og så se, hvad der sker. Så kan vi arbejde videre derfra, når begge sider synes, at tiden er moden.

Når det bliver sagt af forslagsstilleren, at ingen vil holde på Færøerne her i Folketinget, så er det sikkert rigtigt. Man vil i hvert fald respektere et færøsk ønske om selvstændighed, og sådan bør det også være.

På den anden side tror jeg heller ikke, at der er nogen, der er synderlig interesseret i at presse en reduktion af bloktilskuddet ned over Færøerne. Det er vel også et ønske, som færinger selv kommer med, og som vi har haft nu i et stykke tid, og som jeg håber kan komme til alvorlig forhandling for netop at forebygge den slags bebrejdelser, som hr. Frank Dahlgaard kommer med imod Færøerne.

(Kort bemærkning)

Frank Dahlgaard (UP):

Til Venstres fru Pia Larsen: Jo, i virkeligheden har den færøske befolkning været spurgt. Vi ved jo, hvordan det hænger sammen. Der var en folkeafstemning helt tilbage i 1946, den viste et lille flertal for færøsk selvstændighed.

Færøerne har demokratisk valgt repræsentanter, og de har ganske klart givet udtryk for meget voldsomt og krigerisk gennem det sidste år, at de ønsker selvstændighed. Så er det et spørgsmål om, hvilke betingelser det skal være under, og man vil åbenbart have både i pose og sæk.

Men den færøske befolkning ved vi godt hvor vi har. De vælger deres repræsentanter, og der har faktisk været en folkeafstemning.

Til hr. Óli Breckmann, der sagde, at det er, som om der skal være krig på en eller anden måde: Nej, bestemt ikke, og det gav jeg heller ikke udtryk for før. Men retorikken har i det seneste års tid fra de færøske repræsentanters side – ikke så meget hr. Óli Breckmann selv – jo været ganske krigerisk.

Og på et eller andet tidspunkt må man regne med, at i hvert fald en eller anden fri fugl i Folketinget føler, at nu skal der slås lidt tilbage, og nu skal de færøske repræsentanter og befolkningen have et signal om, at der er en grænse for, hvor langt man kan gå.